

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Ellevte Session.

19de Møde.

Onsdagen den 11te Januar Kl. 1.

(Fortfat)

Schiern (fortf.): Man kjender jo her, som andre Steder, ved visse Embeders Besættelse, Prøveforelæsninger, hvorved Vedkommende skulle søge at godtgjøre, at de have gennemtrængt en vis Kundskabsmasse eller ere i Besiddelse af det Liv, den Klarhed eller hvilkefomhelst andre Egenskaber, hvorom der kan være Spørgsmaal, for at de bør kunne komme i Betragtning ved Besættelsen af Pladsen; i saadanne Tilfælde er det i sin Orden, at Vedkommende anstrenger sig, gjør Sit for at naae det MaaL, hvortil han sigter, men det forekommer mig — og dette antager jeg dog ikke, at jeg behøver at udvikle videre — at Forholdet er anderledes, naar der er Tale om Besættelsen af et kirkeligt Embede, der er en saadan Bestræbelse vistnok ikke saa ubetinget naturlig og fortræffelig. Det forekommer mig, at det let kan blive Tilfældet, at Vedkommende, istedetfor at tænke paa Tilhørernes evige Salighed, faae Præg af kun at tænke paa deres egen timelige, kommer til at tænke paa det virkelige jordiske Nalb istedetfor paa det himmelske, som de skulle vidne for. — En anden Paragraph, som jeg vil dvæle ved, er § 4. Det hedder deri: „Stemmeberettiget er enhver til Folketirken hørende myndig Mand, som er uberhygget og bosiddende i Sognet samt, hvis han staaer i privat Tjenesteforhold, har sin egen Huusstand.“ Hvad nu for det Første

angaaer, at han ikke maa være stemmeberettiget, naar han uden at have egen Huusstand staaer i privat Tjenesteforhold, da forekommer det mig at være en mærkelig Forveksling af, hvad der kan gjælde i det politiske og hvad der skal gjælde i det kirkelige Liv, og jeg maa derfor tilstaae, at det har undret mig meget at see Navnene paa de tre geistlige Medlemmer af Folketirken under den Betænkning, hvorved det foreliggende Forslag er blevet redigeret. Jeg skal nu ikke indlade mig paa, hvorvidt det i sin Tid, da Valgloven vedtoges, var rigtigt at vedtage den Bestemmelse, man tog med Hensyn til Thende, jeg skal ikke indlade mig paa, om ikke den tjenende Klasse er ligesaa selvstændig og dannet som eller, om man saa vil, ikke mere uføselstændig og udannet end andre Klasser, der ere dragne med til Valget, men kun bemærke, at Forholdet dog er et heelt andet, naar der er Tale om kirkelige Valg. Naar det er sagt til de Christne: „Er Du kaldet til Træl, det bekyrver mig ikke“, saa er det en underlig Fortolkning, naar man deraf vil udlede, at i Menigheden skal Stillingen som Thende dog skabe en bestemt Forstjæl mellem Menighedslemmerne. Til denne Bemærkning med Hensyn til Thendet skal jeg endnu tillade mig at sige, at en æret jhdfk Rigsdagsmand, nemlig Rigsdagsmanden for Randers Amts Afd. Valgkreds (Arabisberg), i sin Tid har indbragt et Forslag af et andet geistligt Medlem af Folketirken, hvilket Forslag jeg vel ikke selv har seet — jeg kjender det kun af de Ord, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt derom — men efter den ærede Rigsdagsmands Udfigende